

עת"א 49938/09/20 - עבדאללה מגדוב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 49938-09-20 מג'דוב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	עבדאללה מגדוב (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני עתירת אסיר (להלן: "**המבקש**") בדבר בקשתו לשילובו במסגרת טיפולית.

2. המבקש טוען בעתירתו כי הוא בעל מוטיבציה לעבור הליך שיקומי משמעותי במהלך תקופת ריצוי מאסרו. לדבריו, הוא אומנם השתלב במסגרת טיפולית אך לא כזו המתאימה לצרכיו, על כן עתר להורות למשיבים לשלבו במסגרת טיפול מתאימה לצרכיו. בדיון לפני טען בא כוחו כי נוצר מעגל שהמבקש אינו יכול לצאת ממנו בכוחות עצמו, לפיו המבקש אינו משולב במסגרת המתאימה לו לצורך התמודדות ושליטה בכעסיו ובשל העדר מסגרת טיפולית המתאימה בדיוק לצורך כך, הוא נוטה להסתבך, כאשר התוצאה המתבקשת היא סירוב לשלבו במסגרת טיפולית בשל אירועי המשמעת. בא כח המבקש הדגיש את גילו הצעיר של המבקש ואת המוטיבציה הגבוהה שהוא מגלה לשינוי דרכיו ועל כן עתר לקבל את העתירה ולהורות למשיבים לשלבו במסגרת טיפולית מתאימה שתסייע בידו בכך.

3. המשיבים מתנגדים לעתירה. בתגובתם צוין כי המדובר באסיר פלילי צעיר אמנם, אך מרצה עונש מאסר של 4 שנים ו-3 חודשים כאשר זוהי תקופת מאסרו השנייה. המשיבים טענו כי חשיבות מכרעת נודעת להליך השיקום והטיפול של אסירים במתקני הכליאה במהלך תקופת ריצוי מאסרם ואולם שילוב של אסיר במסגרת טיפולית נעשה לאחר בחינת שיקולים רבים אשר חלקם נוגעים לאסיר המסוים וחלקם הם מערכתיים וכלליים. במקרה כאן נבחן שילוב המבקש במספר מסגרות טיפוליות והוא נמצא לא מתאים בין היתר על רקע עבירות משמעת והתנהלות שלילית. עוד נמצא כי המבקש הינו בעל אישיות לא בשלה ואימפולסיבית כאשר המוטיבציה לטיפול הינה חיצונית ולא פנימית. על כן, טענו המשיבים כי יש לשלבו בתוכניות טיפול באופן הדרגתי בהתאם לחוות דעתם של הגורמים המקצועיים. בנוסף טענו המשיבים כי הסמכות להפניית אסיר למסגרת טיפולית מסורה לגורמים המקצועיים ואין מקום להתערבות בית המשפט

בכך.

סיכומו של דבר טענו המשיבים כי בחינה של השיקולים אשר עמדו בבסיס ההחלטה מראה כי לא נפל כל פגם או שגגה מכאן, עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

4. אחר שעיינתי במסמכי העתירה ובתגובה ואחר ששמעתי את הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות.

הוצגו בפניי השיקולים אשר הובילו את המשיבים להחלטות בעניינו של העותר ולא מצאתי כי נפל בהן דופי.

מעבר לכך, ההחלטה על שילובו של אסיר במסגרת טיפולית היא אכן החלטה המצויה בשיקול דעתו של הגורם המקצועי המוסמך ומטבע הדברים, היא מבוססת על מגוון שיקולים ובין היתר, גם על התנהגותו של העותר. בעניינו של העותר, מן המסמכים אשר הוצגו בפניי עולה כי טופל משמעתית בשל התנהגות פורצת גבולות. התנהגות זו, כפי שאף אמרתי לעותר במהלך הדיון, אינה מקדמת אותו ולא תסייע לו להגיע לטיפול.

עם זאת, אני סבורה כי יש לתת משקל לגילו הצעיר של העותר ולסיכויי שיקומו בשים לב לכך. אני סמוכה ובטוחה כי גורמי שב"ס האמונים על הטיפול והשיקום רואים לנגד עיניהם גם שיקול זה ויסייעו לעותר, ככל שהעותר יבחר ליטול אחריות ולפעול בהתאם לכללים ולגבולות.

סיכומו של דבר, לא מצאתי בטיעוני המבקש טעם כלשהו המצדיק התערבות כלשהי בהחלטות המשיבים ועל כן אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.